

refe

reducing the
ecological footprint
through eco-awareness

SHAKESPEARE , ȘI BROASCA AURIE

O PIESĂ DESPRE MEDIU ȘI IUBIRE

AUTORII: SYLVIA ROTTER ȘI MAGDALENA BRUCKMÜLLER-SCHINDLER

PERSONAJE

(în ordinea apariției)

REGIZOR

FLOARE DE PIERSIC

PĂINJENEL

MOLIE

MUȘTĂREL

OBERON

TITANIA

PROFESORUL CLEVER-CLEVER

POVESTITOR

SUNNY

VILEBICHSKI

SERVITOR

MAMA

VIOLETTA

MARTY CRUMP

OMUL DE ȘTIINȚĂ

TATĂL VIOLETEI

MAMA VIOLETEI

PSIHOTERAPEUTUL

TRAMP

ANIMALE

NANJA

BUNICUL

BUNICA

PROLOG

CĂND AJUNGI LA O INTERSECȚIE, POȚI DECIDE CALEA PE CARE O
VEI URMA: CEA DIN STĂNGA SAU CEA DIN DREAPTA.

ESTE LUMEA PLINĂ DE MAGIE? ESTE PLINĂ DE LUCRURI
DEZGUSTĂTOARE? ESTE PLIN DE SPERANȚĂ – SAU DE
DISPERARE? ESTE O LUME PLATĂ SAU ABRUPTĂ, CALDĂ SAU
RECE?

ESTE AȘA CUM O PERCEPEM.

PUTEM VINDECA SAU PUTEM DISTRUGE.

VOM CONTINUA SĂ JEFUIM PLANETA ȘI SĂ DISTRUGEM VIAȚA,
SAU VOM PROTEJA, VOM ÎNGRIJI ȘI VOM VINDECA?

DEPINDE DE NOI. DEPINDE DE FIECARE DINTRE NOI.

CU VISUL UNEI NOPTI DE VARĂ, SHAKESPEARE A CREAT O OPERĂ
CARE NU POATE FI COMPARATĂ CU NICIO ALTĂ LUCRARE.

SĂ NE UITĂM MAI ÎNTĂI LA O SCENĂ DINTRE TITANIA, REGINA
ZĂNELOR, ȘI OBERON, REGELE ZĂNELOR, SOȚUL EI.

1. SCENĂ

REGIZORUL: Toată lumea pe scenă, vă rog. Facem actul 2, scena 1. Toți elfii sunt prezenți? Floare de piersic?

FLOARE DE PIERSIC (sare):

Prezent!

REGIZORUL: Păinjanel?

PĂINJENEL (sare): Prezent!

REGIZORUL: Molie?

MOLIE (sare): Prezent!

REGIZORUL: Muștărel?

MUȘTĂREL (sare): Prezent!

REGIZORUL: Să începem mișcându-ne în cerc pe scenă, dar nu ca niște saci de cartofi. Toată lumea cu fața către public. Interpretați niște zâne. Zânele nu au corp. Acum mergeți în jurul scenei în semicercuri, sunteți IMPONDERALI (*actorii încep să se miște*). Ușori ca o pană! Capul drept! Plutiți! (*Aceștia continuă*) OPRIȚI! NU! Iar vă mișcați ca niște saci de cartofi! PLUTIȚI (*actorii încearcă*) NU! Vă arăt eu cum (*le arată și explică*) Îndoți ușor genunchii (*actorii respectă instrucțiunile*). Începeți cu călcâiul, continuați cu talpa și cu degetele. Rămâneți la aceeași înălțime. Pași mici. Cine poartă cămăși lungi? (*trei fete se apropie de el*) Acum încercați din nou. Faceți publicul să creadă că în loc de picioare aveți niște roți mici. Cu pași MICI! Da! Asta înseamnă să plutești. Acum toată lumea. (*toți încearcă să imite fetele*) Mai bine! Acum gândiți-vă la brațe. Vă mișcați brațele prin apă. Mișcări ușoare din cot. Imponderabili. Lăsați-vă în voia apei. Acum prin aer! Bine! Continuăm așa! Despre ce este scena?

PĂINJENEL: O ceartă dramatizată!

REGIZORUL: Exact. E o ceartă dramatizată despre un copil și mediul înconjurător.

REGIZORUL: Nu ar fi mai bine dacă totul s-ar rezolva, dacă zânele și-ar rezolva disputa? (*pauză*) Frumusețea acestei scene este aceea că este un poem scris de Shakespeare acum 400 de ani,

despre natura care își pierde echilibrul în sensul propriu al cuvântului. Shakespeare a fost un vizionar! Să continuăm!

Lumina se schimbă - continuarea piesei „Visul unei nopți de vară” de Shakespeare, începutul actului 2.

OBERON: Titanie trufașă, nu mă bucur Că te-întâlnesc sub scânteierea lunii.

TITANIA: Da, iată-l deci pe Oberon, gelosul ! Să mergem, zâne dragi ! Nu-i mai cunosc Tovărășia lui, nici așternutul.

OBERON: Nesocotito, stai ! Nu-ți sunt eu soț?

TITANIA: Așa cum s-ar cădea să-ți fiu eu soață. Dar știu cum, furișându-te din țară, Furat-ai chipul lui Corin, păstorul ; Stăteai întreaga zi cântând din fluier Sau îngânând Philidei dragăstoase Dulci stihuri de iubire. Pentru ce Te-ntorci din munții Indiei, silhii? Doar pentru amazoana-nfumurată, Comedianta-n straie de războinic, Ibovnica-ți mătăhăloasă, care Curând se însoțește cu Theseu. Vii nunta să le-o binecuvântezi?

OBERON: Cum n-ai rușine-astfel să ponegrești
Prietenia mea cu Hipolita,
Știind că-ți știu iubirea cu Theseu?

TITANIA: Bolnave născociri de om gelos ! De câte ori, din miezul verii-ncoace, Ne-am întâlnit pe dealuri, în vâlcele, în codru,-n câmp, lângă izvor, prin trestii, Sau pe-ale mării țărături nisipoase, Când vântul fluiera și noi dansam, Avan te-ai repezit țipând la noi.
Și jocul ni l-ai tulburat. Iar vântul S-a mâniat că ne cânta-n zadar ; Sorbind din valuri pâcle otrăvite, Le-a risipit pe câmp. Firave gârle, Umflând-se trufașe, au spart matca. Zadarnic boii au trudit sub jug Și oamenii au asudat din greu : Că spicul nici n-a dattuleie-n bai'ba Și a murit. Dumbrăvile-s pustii» Câmpia înecată, numai corbii Se-ngrașă; hulpav ciugulind din leșuri. Șotroanele-s de mâl acoperite, Potecile ce șerpuiau prin ierburi Sunt neumblate, nu se mai cunosc. Colindele și basmele-s uitate Și cântecul de slavă sau de joc. Iar luna,

doamna valurilor mării, De furie pălind, văzduhu-l udă Și răspândește aburi reci și umezi Ce-aduc dureri încrâncenate-n oase. Întregul crug al vremii se răstoarnă î. Căruntul ger se lasă peste roze, Cununa de omăt și sloi a iernii E-împodobită azi cu flori și muguri, Și anotimpurile vin de-a valma, Că nimeni nu le mai cunoaște rostul. Năvala-aceasta de nenorociri A izvorât din certurile noastre. Părinții lor noi suntem, amândoi.

OBERON: Numai de tine-atârnă sa le-oprești, Titania de ce să-l mai înfrunte Pe Oberon al ei ? Eu nu îți cer Decât un băiețaș pierdut, pe care .Vreau scutier să-l fac.

TITANIA: Te -liniștește!
întreaga țară-a zânelor nu poate Să cumpere copilul de la mine. Căci maică-sa era din tagma mea,' Și-adesea,-n Indii,-n noaptea-nmiresmată, Stătea în preajma mea sporovăind, Sau, în nisipul lui Neptun culcate, Râdeam de pânza navelor, rotundă Sub dezmiardarea vântului șăgalnic Precum un pântec rodnic de femeie;' Apoi, asemeni lor, se legăna

OBERON: De-mi dai copilul, te-însoțesc oriunde.'

TITANIA: Nici gând ! Să mergem, zânelor, de-aci ; Dacă rămânem, sfada va porni. (*lese Titania cu suita ei.*)

OBERON (strigă după ea):

Drum bun ! Dar nu vei părăsi pădurea Nainte de-a-mi plăti ocară asta.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Foarte bine, foarte bine, copii! Apropo, broasca aurie este prima specie dovedită științific care a dispărut din cauza schimbărilor climatice.

REGIZORUL:

Ah, profesorul Clever Clever! Vă mulțumim că ați venit tocmai de la Cambridge pentru a fi alături de noi!

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Bună seara! Am învățat repede limba română pe drum.

REGIZORUL: Permiteți-mi să vă întreb direct: câți oameni locuiau în Londra în timpul vieții lui Shakespeare?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Se estimează că este vorba de aproximativ 200.000 de persoane. În prezent Londra are 8.961.989 de locuitori.

REGIZORUL: Și știm cât de intensă a fost, în medie, în perioada respectivă, amprenta ecologică?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

La nivel global, amprenta ecologică era cu mult sub 1% din amprenta noastră de actuală.

Din păcate, sunt foarte pesimist în ceea ce privește viitorul planetei noastre...

Dar sunt foarte optimist dacă reușim să acționăm împreună în mod decisiv! Apropo, v-am adus ceva.

REGIZORUL: Sunteți foarte amabil. Vă mulțumesc.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Ah, ei bine, este vorba despre acest grafic dublu. Haideți să ne uităm la graficul creșterii populației globale (arătând spre grafic), vedeți cât de rapid este ritmul de creștere? Situația este identică și în sens invers. Acum să ne uităm la extincția speciilor în același interval de timp (în timp ce copiii agață un al doilea grafic, profesorul continuă). Cu cât crește numărul de oameni, cu atât mai puțină diversitate există în rândul celorlalte viețuitoare. Aceasta este o problemă. Nu pentru noi, bineînțeles, ci pentru ceilalți, pentru animale.

2. SCENĂ

Sunny și profesorul Clever-Clever

Profesorul Clever-Clever este îmbrăcat cu un palton lung și albastru. Sunny, care joacă rolul unei zâne în Visul unei nopți de vară, se îndreaptă către el. Are o minge în mână.

SUNNY: Cum a fost la început cu crearea lumii?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Pământul era pustiu și rece, întunericul se așternuse peste potopul primordial. Și spiritul lui Dumnezeu a plutit deasupra apei. Iar atunci a început ceva minunat: s-a făcut lumină și a apărut viața pe Pământ!

mici plante, pești, copaci, animale. Oameni (toți aduși la viață prin pantomimă și muzică).

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

A fost uluitor, copleșitor. Fantastic.

Apoi, lumina se modifică. Ajungem în prezent - în jurul anului 2000.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Când astronauții au ajuns prima dată în spațiu și au văzut Pământul de la distanță, era de un albastru atât de frumos... Asta se întâmpla în 1967. Acum, Pământul a devenit gri și tern

SUNNY: Peste tot...?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Încă mai strălucește un pic de albastru pe alocuri.

SUNNY: Dar ce se întâmplă dacă această planetă este distrusă? (îi înmânează mingea profesorului Clever-Clever).

PROFESORUL CLEVER-CLEVER (*zâmbește*):

Poate că vom descoperi o planetă nouă altundeva. (Aruncă mingea mototolită).

SUNNY: Dar vreau să spun, noi, Omenirea - și eu - vom... mu... muri...?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Nu și dacă învățăm să conviețuim cu natura și nu împotriva ei. Este cel mai mare război purtat vreodată. Este un război împotriva vieții. Aproape 8 miliarde de oameni se luptă zilnic cu viața prin bunurile pe care le consumă.

SUNNY:

Dar care este soluția?

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Folosiți mai puțin din pământ și dați mai mult înapoi pământului!

[Corul care reflectă viața modernă:

1. ELECTRICITATEA – LUMINĂ
2. CUMPĂRĂTURI
3. CĂLĂTORII
4. ALIMENTE
5. IGIENĂ
6. HAINE
7. DEȘEURI (deșeuri pe scenă la sfârșit)

Unul după altul intră în scenă, în costum complet, ca o parodie a vieții moderne. Bărbat și femeie într-un restaurant, mâncarea este ieftină, jumătate este aruncată. Se uită la telefoanele lor mobile și nu vorbesc între ei.

SUNNY:

Vedeți păsările? Vedeți copacii? Eu iubesc lumea noastră frumoasă. Vreau să o salvez.]

3. SCENĂ

Scena Vilebichski cu servitorul (în stânga scenei).

Dormitor dezordonat, cu pereți înalți, Vilebichski stă în fața comodei cu oglindă

VILEBICHSKI *(se privește în oglindă și își analizează ridurile):*

Mă întreb de ce mă mai obolesc să mă uit în oglindă dimineața... *(se trage de pleoape și de colțurile gurii)* Se poate vedea cum pielea se lasă, la propriu. Iar cearcănele de sub ochi sunt adânci ca niște grote. Moartea este pur și simplu îngrozitoare.... Eschek! Eschek!

SERVITOR: Alteța Voastră?

VILEBICHSKI: Crezi că arăt bătrână?

SERVITOR: Dar, Alteță, nu îmbătrâniți niciodată, arătați ca o orhidee veșnic verde!

VILEBICHSKI: Nu mai spune asemenea prostii fabuloase.

SERVITOR: Dar, Alteță - când spun adevărul, nu am întotdeauna experiențe tocmai bune în asemenea situații...

VILEBICHSKI: Ce?? Deci recunoști că arăt bătrână, ticălos insolent?! Ieși afară! Imediat! *(servitorul pleacă)*. Servitorul a fost un cadou de nuntă... Dacă mă gândesc repede, oare a câta căsătorie a fost?! Numărul patru? Numărul cinci? Nu contează. Au trecut, au trecut de mult - mulțumesc lui Dumnezeu.... *(sună)* Mai sună o dată și a treia oară.

SERVITOR *(își scoate dopurile din urechi)*
Ei bine, Alteță?

VILEBICHSKI: Ce ai acolo? Gumă de mestecat în urechi? Ce este această nouă modă?

SERVITOR: Nu, astea sunt...

VILEBICHSKI: Nu mă întrerupe, prostule!
Poate că arăt ca o orhidee înfloritoare, dar există un fapt nemilos și statistic: nimeni nu este nemuritor. Am nevoie de un succesori demn, cineva plin de vervă, ambiție, idei și spirit creativ. Cineva care este dispus să dea totul, să se implice trup și suflet.

Scena Mama cu Sunny (în dreapta scenei)

Mama, în haine de lucru, spală vase și/sau șterge pe jos. (Proiecție a unui bloc turn tipic din România în anii '60). Televizorul din fundal rulează publicitate

SUNNY (*intrând*): Vreau să salvez lumea.

MAMA: Ai mâncare pe masă

SUNNY: Mamă, avem încălzire globală, mările sunt poluate și tot mai multe specii de animale dispar.

MAMA: Nu știu ce tot spui. Vă învață prostiile astea la școală? Taci și mănâncă.

SUNNY: Deci nu crezi că e adevărat?

MAMA: Ascultă, Sunny. A fost adevărată justiția în comunism? Minciunile sunt vechi de când lumea. Minciuni, manipulare și promisiuni goale. Gândește-te la Eva și șarpe. Trebuie să ne vedem de viață. Pământul a fost creat demult. Nu o să dispară cât trăim noi. Nici eu, nici tu. Nu te teme. Gândește-te la examene. Învață limbi străine, că e important. Poți să pleci din România numai dacă știi limbi străine, măcar trei. Cât despre altele, nu te uita nici în dreapta, nici în stânga, vezi-ți doar de viața ta.

Înapoi pe partea cealaltă a scenei.

SERVITOR: Doamna are ceva în minte? Cunosc situația în care vă tremură buzele....

VILEBICHSKI: Am nevoie de acest băiat.

SERVITOR: Dar de ce îl doriți tocmai pe acest băiat în special?

VILEBICHSKI (*reflectând*):

Cred că pentru că și eu am fost așa o dată.... Pe vremea când eram tânăr. Dar sensibilitatea mea nu mi-a adus decât dispreț. Așa că am scăpat de ea... Încetul cu încetul. Am reușit să construiesc o platoșă în jurul meu și, treptat, am început să ignor vocea interioară - conștiința sau cum îi spuneți voi. (--) - Și am făcut chiar bine că am procedat așa. (*râde cinic*).

SERVITOR: Dar la ce aveți nevoie de băiat? Credeți că este drăguț?

VILEBICHSKI: Ei aș! Nu, asta nu este o calitate. *(Râde în hohote)* Toată lumea este drăguță cu mine. Asta este problema! O coadă nesfârșită la fundul meu, formată de presupușii favoriți care se așteaptă la favoruri din partea mea.... Nu, îmi place pentru că este atât de frumos, naiv și inocent. Dar doar pentru moment. Vreau să-i dăruiesc ceva. Tot ce am, moștenirea mea, banii mei, totul, iar el ar trebui să-mi dea inocența lui, conștiința lui curată și inima lui care bate pentru mediu și animale!

SERVITOR: Dar de ce? Nu înțeleg motivația...

VILEBICHSKI: Vreau să am certitudinea că am procedat corect, chiar dacă într-o afacere sau alta s-au întâmplat lucruri care poate nu au fost întotdeauna fără cusur. În urma exploziei platformei petroliere, unsprezece muncitori au murit, iar 90 de zile s-a scurs petrol în mare. Trebuie să recunoaștem că nu a fost frumos să vedem animalele moarte pe plaje. Dar - investițiile sunt riscante! Face parte din joc!
Pun pariu că voi reuși să îl dresz pe acest băiat. Va deveni lacom și puternic, iar idealismul său va fi uitat o dată pentru totdeauna.

(Vilebichski își freacă mâinile.)

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:
(minge de foc proiectată):

Chimistul suedez Svante Arrhenius susținea încă din anul 1896 – ceea ce înseamnă de acum 125 de ani: „Pentru exploatarea în minele de cărbuni, aruncăm în aer pământul. ... Ar fi posibil foarte ușor ca această schimbare să încălzească planeta într-o asemenea măsură încât să depășească capacitatea de supraviețuire a omului.” El nu a fost singurul care a enunțat astfel de avertismente, dar toate afirmațiile de această natură au fost trecute cu vederea pentru mult prea mult timp. În prezent este dificil să oprim creșterea temperaturilor globale. Strict vorbind, mai avem încă doi-trei ani la dispoziție. Până în 2025, emisiile globale trebuie să fi atins un nivel maxim! Până în 2030, emisiile de gaze cu efect de seră trebuie să fie reduse cu 40% pentru a evita o catastrofă globală.

4. SCENĂ

Mama și fiul

- SUNNY: Mamă, nu pot să continui așa. Mă simt rău. Am învățat zi și noapte pentru examenele astea. Mă simt stors și slăbit. Nici măcar nu știu dacă vreau să mai dau blestematele astea de examene, ce rost are?
- MAMA: Ești obosit, mergi la culcare. Îți fac o ciocolată caldă.
- SUNNY: Nu înțelegi, eu vorbesc serios.
- MAMA: Sunny, și eu vorbesc serios. Crezi că este amuzant să lucrezi într-o fabrică cu 1900 de lei pe lună? Și drumul până acolo... Și trebuie să merg indiferent dacă sunt obosită sau mă doare capul. Mă trezesc la 5 dimineața. Crezi că vreau să stau acolo 8 ore, făcând același lucru până înțepenesc? Și știi care este singurul lucru pentru care fac asta în continuare? (*Sunny nu răspunde*) este frica să-mi pierd locul de muncă, să fiu înlocuită cu un robot. Căci atât timp cât am de lucru pot să te ajut, să-ți dau bani, să-ți spăl hainele, să am grijă de tine.
- SUNNY: Mamă, nu am o viață, nu am prieteni.
- MAMA: O să ai prieteni mai târziu, când o să ai o slujbă bună. De aceea trebuie să fii cel mai bun. Fuși de aici. Prietenii sunt pierdere de timp. Gândește-te la taică-tău. Era dușmanul statului doar pentru că s-a născut într-o familie cu bani. Era doar un copil. Iar pentru că părinții lui aveau pământ a fost tratat ca un criminal.
- Un copil criminal. Până la acel moment, sistemul deja a ucis și băgat la închisoare pe toți care au fost privilegiați și nu se supuneau. Artiști, intelectuali, agricultori, secretari. Ei erau inamicul. Inamicul a fost strivit. Dar unii inamici aveau copii. Ce să faci cu ei? Au decis să încerce un experiment. Experimentul s-a numit PITEȘTI, iar copiii inamicului trebuiau să se chinuie, să se tortureze și să se ucidă unul pe altul. Tatăl tău a fost trimis și el acolo, dar spre norocul lui, aproape de sfârșit, așa că a supraviețuit. Dar l-a marcat pe viață. Apoi a trebuit să lucreze la o carieră de piatră. Nu avea cui să se plângă. O plângere era întotdeauna urmată de bătăi și umilințe. Tu ai fost cea mai mare bucurie din viața noastră. Trebuie să treci examenul. Trebuie să o faci pentru el.

SUNNY: Și pentru tine.

MAMA: Am sacrificat totul pentru tine. Tu ești unica mea speranță!

Brusc sună la ușă. Se uită unul la celălalt.

MAMA: Aștepți musafiri?

SUNNY: Nu.

SERVITOR: Îmi permiteți să intru?

MAMA: Oh, și dumneavoastră sunteți...?

SERVITOR: Sunt un servitor al lui Vilebichski...

SUNNY: Cine este Vilebichski?

SERVITOR: Șefa mea. Dorește să te cunoască.

SUNNY: Pentru ce?

Servitorul îi înmânează o scrisoare și pleacă.

SUNNY: *(citește):* *Dragă Sunny: Întrebarea este: Vrei să fii păianjenul care ține în mână și controlează pânza de păianjen, sau dorești să fii o muscă jalnică prinsă în aceasta...? – asemenea servitorului meu bătut în cap, care tocmai ți-a adus scrisoarea mea importantă sau vrei să fii ca mama ta, care muncește din greu!? Te pot ajuta să ai firele în mână. Și, mai mult decât atât, vei moșteni întreaga mea avere.*

*Aștept răspunsul tău!
Vilebichski*

MAMA: Trebuie să fie o greșeală. Nu cunoaștem pe nimeni cu acest nume.

SERVITOR: Vilebichski greșește foarte rar.

SUNNY: Oh - probabil că este doar o glumă proastă a colegilor mei. Nu este astăzi 1 aprilie...?

Pentru o clipă sunt ușurați.

SEVITOR: Vilebichski este nerușinată, mai mult, este o persoană cu adevărat îngrozitoare, dar este și puternică și bogată. Nu veți mai suferi niciodată de lipsuri. Veți avea o viață bună.

SUNNY: Mai bine o viață modestă decât să te pui la dispoziția acelei persoane sinistre....

MAMA: Nu, Sunny. Poate că aceasta este marea șansă.

COR:

Înapoi la rădăcini?!

Se spune că viața de odinioară era dificilă - și poate că a fost...

Se întuneca de îndată ce soarele dispărea la orizont.

Iar Pământul se odihnea pentru o nouă zi.

Iar în aceste nopți întunecate oamenii visau că este lumină!

Nu zi și noapte alternativ - lumină la apăsarea unui buton, simplu, rapid!

Au dorit ca lucrurile să se întâmple așa.

Și au constatat că era benefic și confortabil!

Apoi oamenii au vorbit:

Nu mai credem în ceea ce nu se vede cu ochiul liber...

Preferăm să cumpărăm produse.

Cumpărături! Da! Adevărata distracție!

Dați curs impulsului fără măsură!

Apoi oamenii s-au gândit:

E plictisitor să stai tot timpul acasă.

În timpul iernii vrem să transpirăm în Thailanda

Și vara? Să mergem la Polul Nord,

Pentru că trebuie să ne răcorim!

Apoi oamenii s-au gândit:
Varza acră este teribil de insipidă
Și, la fel ca ea, și salata de sfeclă roșie....
Am prefera să savurăm stridii
Și după să ne bucurăm de o friptură
argentiniană!
Și pentru desert? Lici și kiwi
Din cel mai îndepărtat colț al lumii!

Apoi oamenii au vorbit:
Ne dorim varietate în garderoba noastră
Și nu întotdeauna aceeași haină deprimantă,
Colorate și negre, scurte și lungi,
Frumoase și strălucitoare, ca un lucru firesc!

Iar ulterior oamenii s-au gândit:
Acum avem totul, exact așa cum ne place!
Ceea ce nu ne mai trebuie - aruncăm!
Și așa cresc munții care nu mai sunt făcuți din piatră...
Sunt urâți, miros îngrozitor și provoacă multe probleme.
Unde îi putem pune?
Pe planetele din spațiu,
Iar astfel planeta noastră va fi mântuită!

Din spatele scenei se aud voci

VILEBICHSKI: Au! Vrei să mă bagi în mormânt, idiotule...?

SEVITOR *(cu un accent puternic)*:
Ce am făcut?

VILEBICHSKI: Ce-ai făcut?! Te-ai împiedicat de o piatră și acum mă doare
spatele!

SEVITOR: O - nu am văzut.

VILEBICHSKI: Ce nu ai văzut? Cum nu ai văzut?

SEVITOR: Piatra era de fapt o pietricică, mai mică decât bobul de mazăre!

VILEBICHSKI: Eu decid dacă piatra a fost mare sau mică!

Servitorul o împinge pe Vilebichski pe scenă

Vilebichski aruncă pisica în poala servitorului, care urlă cu putere. Apoi, pisica mușcă mâna servitorului, care strigă cu putere. Vilebichski îi ignoră complet pe amândoi. Apoi îi aruncă servitorului pălăria și le face semn să iasă amândoi de pe scenă.

VILEBICHSKI: Sunny, mă bucur să te cunosc în sfârșit! Un psihoterapeut idiot mi-a spus cândva că aș fi narcisistă. Acesta a mai adăugat că narcisiștii nu ar avea capacitatea de a reflecta asupra comportamentului lor. Nu pot să râd decât de atâtea prostii imense! Hahaha! Am calitățile necesare pentru a avea succes.

SUNNY: Ce încercați să-mi spuneți...?

VILEBICHSKI: Poate doar atât: că nu trebuie să-ți fie frică. Că ești pe cele mai bune mâini. Iei decizia corectă când îți pui viața în mâinile mele. Dar trebuie să fii cel mai bun. Ai înțeles? Cel mai bun! Și trebuie să fii și creativ! Și să investești cum trebuie, înțelegi? Fii original. Am început să investesc în pește. (Este prezentată o secvență din „Seespiracy”). (Vilebichski continuă să vorbească). În ultimii 5 ani am avut profituri de 28-61%, iar când îți spun că este o afacere teribilă, nu este adevărat.

SUNNY: Ce vă face să fiți atât de sigură?

VILEBICHSKI: Acești ecologiști sunt o adevărată catastrofă, bineînțeles. Ei nu înțeleg nimic despre profit. Trebuie doar să fii inteligent. Cel mai important lucru este să faci totul în limitele legii. Dețin o flotă sub pavilion panamez - toate legale - și un echipaj din diferite țări, în special din Asia, astfel încât nu suntem supuși controlului reglementărilor UE. Totul este 100% legal. Și dacă cineva spune că este rău pentru pești, este o minciună, NU ESTE ADEVĂRAT și voi da în judecată cu plăcere pe oricine spune asta, cu echipa mea de avocați. Acum înțelegeți cum funcționează lucrurile?

SUNNY: Dar ---- Nu mă interesează toate astea! Vreau să salvez lumea!

VILEBICHSKI (*râde cu poftă*).

O ambiție cu adevărat modestă! Vei avea nevoie de parteneri

puternici în acest scop.

SUNNY: Și cum îi gădesc?

VILEBICHSKI: Stai puțin...! Cine spune că asta va fi important pentru tine pentru totdeauna? Poftim - acesta este pactul nostru. Primești tot ce am eu.

SUNNY: Și care este condiția dumneavoastră?

VILEBICHSKI: Supunerea față de mine pentru întreaga viață.

SUNNY: E un preț mare!

VILEBICHSKI: Dar te rog. Dacă ai obiective, trebuie să fii dispus să faci sacrificii. Eschek! (*nu vine imediat, așa că strigă din nou mai tare*). Eschek!!!

SEVITOR (se împiedică pe scenă):

Da, doamnă!

VILEBICHSKI: Și pisica?!?!? Unde este pisica?

SEVITOR: Doamnă, nu știu...

VILEBICHSKI: Cum de nu știi?? Ce nu știi?! Vilebichski – complet neașteptat pentru toată lumea - se ridică în picioare din scaunul cu rotile, ia pălăria, o pune pe servitor și o trage peste ochii servitorului, astfel încât acesta să nu mai poată vedea nimic.

SEVITOR: Dar doamnă... nu pot să îl conduc așa.

VILEBICHSKI: Ba sigur că poți.

Se mișcă zgomotos pe scenă, înjurând și blestemând. Sunny pleacă și el confuz.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Studiile recente arată, din păcate, că temperatura medie mondială va crește cel mai probabil cu mai mult de două grade - posibil chiar cu mult mai mult.

O creștere medie globală de patru grade este considerată foarte probabilă, iar una de șase grade nu este de neconceput. O creștere de patru până la șase grade ar fi absolut

devastatoare. Ar declanșa schimbări climatice complet incontrolabile, întreaga planetă s-ar putea „răsturna”, și asta într-un timp scurt. Pământul ar deveni un iad pe pământ.

Până la sosirea momentului respectiv, vom fi martorii unor fenomene meteorologice extreme fără precedent: incendii de vegetație, inundații, valuri de căldură, pierderi de recolte, dispariția pădurilor, penurie de apă și o creștere catastrofală a nivelului mării.

Scena focului - dansul iadului - face trecerea la scena transformării. Sunny este acum supusul lui Vilebichski într-un club –

Unii oameni de pe scenă, lumina de atmosferă roșie-portocalie se menține, poate cu o trecere către roșu închis....

Sunny este acum transformat - materialist și preocupat de propriul câștig.

5. SCENĂ

Sunny cu Vilebichski într-un club. Stau împreună la o masă.

VILEBICHSKI: Sunny, ce fericită sunt! Acum lumea mea este la picioarele tale! Acum nu va mai trebui să te uiți niciodată înapoi! Să bem pentru asta! Și de acum încolo ne tutuim! (*toast*)

SUNNY (*Este transformat*): Mi-ai promis că-mi vei spune secretul banilor.

VILEBICHSKI: Există și au existat întotdeauna o mână de oameni care înțeleg și au înțeles cu adevărat cum funcționează banii. Încă din Egiptul Antic, în urmă cu aproximativ 3.000 de ani, aceștia cunoșteau un secret care le asigura un avantaj față de toți ceilalți.

Este vorba despre raportul aur/argint, deoarece argintul era mult mai valoros în Est decât în Vest. În Est, plăteai în argint, iar în Vest plăteai în aur și aveai un profit de aproximativ 40%, atâta timp cât nicio persoană neinițiată nu cunoștea acest lucru.

Este o lume a posibilităților nelimitate! Lumea banilor, lumea creșterii infinite, lumea abundenței! Ai nevoie de bani, mulți bani, pentru a juca în prima ligă. Și de legături. Ierarhiile au existat dintotdeauna și trebuie să fii în vârf. Și lucrul minunat la bani - adică, dacă ești bogat, foarte bogat, primești mai mulți bani în fiecare zi, în fiecare minut. Dar trebuie să fii și tu inițiat cu secretul.

Acum urmează proiecția: Publicitate: Capitalul... (un spot ciudat despre acest subiect)

https://www.youtube.com/watch?v=YgIXNlNF_AE - poate un desen animat cu Scrooge McDuck în combinație cu explicațiile din videoclip.

SCROOGE MCDUCK *(explică, cu o voce de rață):*

Zicala populară despre îmbogățire este: Primul milion este cel mai greu. Dar ceea ce se întâmplă după aceea este un miracol! Ce nu poți face cu 1 milion de euro! *(își dă ochii peste cap)*

Dacă acorzi cu titlu de împrumut suma de 1 milion de euro, primești 50.000 de euro pe an ca dobândă! Poți să-i cheltuiești, dar te sfătuiesc să-i economisești și pe aceștia! Iar dacă ai mulți, foarte mulți bani, atunci poți să-i investești - de preferință în ceea ce este necesar cu siguranță! Ai putea, de exemplu, să cumperi o bucată de pădure tropicală, care, din păcate, arde la scurt timp după cumpărare, iar apoi cresc palmieri, palmieri, palmieri, palmieri cât vezi cu ochii, pe suprafața respectivă, iar tu vinzi ulei de palmier și, în curând, ai mult, mult mai mulți bani! Baaaaaaani!

VILEBICHSKI: Nerușinați acești activiști cu exagerările lor! Asta se numește manipulare a maselor. Să sperăm că așa ceva nu te mai impresionează...?

SUNNY: Asta este invidie, numai invidie, a celor mai puțin pricepuți și care fac parte din rândul celor care au pierdut! Dar noi suntem câștigătorii! Pentru că suntem harnici și talentați!

VILEBICHSKI: Da, așa este, Sunny. Cei care performează contribuie la dezvoltarea și succesul societății. El face bine, Sunny, tu faci bine dacă ai succes și câștigi bani. Vei primi o slujbă demnă de capacitatea ta la Wolf, unul dintre cei mai apropiați confidenți ai mei. Am pregătit deja totul.

<https://www.youtube.com/watch?v=NBRrCY5uhWY>

Trafic și transport

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Producția unui automobil implică montarea mai multor componente individuale: Caroserie, anvelope, tapițerie pentru scaune, baterii, etc., ...

Să ne gândim la caroseria mașinii: în primul rând, minereul de fier este exploatat undeva în Brazilia, de exemplu. De acolo, este transportat în Germania cu un cargobot care generează numeroși agenți poluanți pentru a produce oțel din minereul respectiv, cu un consum enorm de energie, cu alte cuvinte, cu o amprentă ecologică uriașă. Ulterior, oțelul este transportat cu un alt cargobot la o fabrică de automobile, de exemplu în Japonia. La fel se întâmplă și cu majoritatea celorlalte componente.

170 de milioane de containere sunt folosite în întreaga lume pentru a ne satisface foamea de consum. În plus, există câteva miliarde de tone de materii prime care stau la baza consumului nostru. Consumatorul nu plătește pentru daunele cauzate de poluanți. Nimeni nu plătește pentru asta. Dar viața marină se stinge încet. (fotografie recif de corali colorat, fotografie recif de corali gri, păsări acoperite de petrol).

6. SCENĂ

Scena: Violetta îl întâlnește pentru prima dată pe Sunny

Sunny dă buzna în biroul lui Wolff, tatăl Violetei.

O găsește pe Violetta stând în spatele biroului său.

VIOLETTA: Dacă alergi prea repede poți să cazi.

SUNNY: (se simte jenat.)
Ah... Bună ziua... Eu sunt Sunny.

VIOLETTA: Te pune să muncești atât de mult?

SUNNY: (este confuz.) Cine?

VIOLETTA: Wolff, tatăl meu. Este un nesimțit.

Sunny nu știe ce să spună.

VIOLETTA: De unde ești?

SUNNY: Din România

VIOLETTA (*Se gândește o clipă.*)
Unde este România?

SUNNY: Ghici!

VIOLETTA (*se gândește din nou pentru o clipă.*)
Undeva în Eurasia.

SUNNY: Bingo. La granița cu Europa, privind spre Asia.

VIOLETTA: Ah, - (*Pare să se gândească din nou.*) Eu sunt Violetta.

SUNNY: Și tu ce faci, Violetta?

VIOLETTA: Eu sunt bloggeriță.

SUNNY: Oh, super! Despre ce scrii pe blog?

VIOLETTA: Despre ceea ce contează cu adevărat. Frumusețe și sănătate spirituală pentru a crește conștiința pe planeta noastră. Ai auzit de cel mai recent produs al meu - inspirat de greutatea din viața mea: spray-ul meu anti-vampir...? Știi cine mi-a dat ideea...? Propriul meu tată.

SUNNY: Dar de ce...? Tatăl tău este foarte drăguț!

VIOLETTA: Ah.... Chiar crezi asta....? Este un vampir de energie. Știi, templul sufletului este corpul tău, iar în jurul lui se află aura ta. Dar acesta este în pericol atunci când subiecții cu vibrații joase pun în pericol frecvențele de vibrații înalte. Ajută-ți aura să se protejeze singură - cu spray-ul anti-vampir. Fără usturoi, dar cu mirosul seducător al pietrelor energetice supuse frecării! Ei bine? Ce părere ai?

SUNNY: Întotdeauna mi-am dorit să cunosc o tânără inteligentă și fascinantă. Cred că tu ești aceea.

VIOLETTA: Bingo!

7. SCENĂ

Scenă Prof. Clever-Clever și Marty Crump

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Prima specie cu privire la care a fost care s-a dovedită dispariția datorită schimbărilor climatice este broasca aurie de pe muntele Monteverde din Costa Rica.

În aprilie 1987, Marty Crump, un expert în amfibieni, menționează:

MARTY CRUMP *(în echipament de expediție, descriind ceea ce vede):*

Urc cu greu dealul... prin păduri acoperite de ceață, apoi prin păduri cu elfi masivi... La următoarea curbă, văd una dintre cele mai incredibile priveliști pe care le-am văzut vreodată. Acolo, adunați în jurul câtorva bazine mici, la baza unor copaci pitici, măturați de vânt, se află peste o sută de broaște aurii-portocalii Day-Glo, plutind ca niște statui, bijuterii orbitoare pe fundalul noroiului maro închis. *(se oprește pentru a lua notițe).*

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Câteva zile mai târziu ... (20 aprilie)

MARTY CRUMP:

Perioada de reproducere pare să se fi încheiat. Am găsit ultima femelă în urmă cu patru zile și, treptat, masculii s-au întors în adăposturile lor subterane. Pe zi ce trece, solul devine mai uscat, iar bazinele conțin mai puțină apă. Observațiile de astăzi sunt descurajante. Majoritatea bazinelor s-au uscat complet, lăsând în urmă ouă uscate, care sunt deja acoperite de mușcagii. Din nefericire, condițiile meteorologice secetoase cauzate de El Nino afectează în continuare această zonă din Costa Rica.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Ca și cum ar fi simțit-o, broaștele au început să se înmulțească din nou în luna mai.

MARTY CRUMP *(numărând ouăle)*

Zece bazine, unele foarte mici. Peste 43.000 de ouă. Ce se va întâmpla? *(Ia notițe)*

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Bazinele s-au uscat rapid.

MARTY CRUMP:

29 de mormoloci au supraviețuit o săptămână. Vor reuși?

(Își împachetează cu tristețe lucrurile și se uită în jur cu melancolie).

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

În anul următor, doamna Crump a revenit în zonă cu ocazia sezonului de reproducere.

MARTY CRUMP:

15 mai 1989. Văd din nou un singur mascul. Presupun că este aceeași pe care l-am văzut anul trecut. El veghează solitar, așteptându-i pe ceilalți, însă toți au dispărut.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Aceasta a fost ultima dată când am văzut o broască aurie. Specia a dispărut, a murit, a dispărut pentru totdeauna. De fiecare dată este devastator să fii martor la dispariția unei specii, pentru că ceea ce vezi este degradarea ecosistemului și o pierdere genetică ireparabilă. *(dă din cap dezaprobator)* Orice prostănac poate strivi un gândac. Dar toți profesorii din lume nu pot reproduce o astfel de ființă.

8. SCENĂ

Scenă cu mama, Sunny, Violetta

MAMA *(se simte jenată, nu știe cum să se comporte într-un mediu atât de frumos):*

Oh Sunny, apartamentul tău este...!
(privește în jur uită, dar nu găsește cuvintele potrivite).

SUNNY: Ce zici? Ți place?

MAMA: Oh, da! Da!
(nu este tocmai convinsă, dar este copleșită)

SUNNY: Hm. Ei bine - poate că nu este chiar pe gustul tău...?

MAMA: Cu siguranță mai bine decât tapetul maro-portocaliu din bucătăria noastră. Ți amintești...?

SUNNY *(râde):* A, da. Cum aș putea uita vreodată acele culori hidoase...?

MAMA: Amuzant. Iar la momentul respectiv m-am simțit atât de bogată. Așteptasem trei ani pentru tapet...

VIOLETTA *(intră și se întoarce în fața lui Sunny într-un mod narcisist și cochet):*

Ei bine, cum arăt?

SUNNY: La fel de încântătoare ca de fiecare dată! Violetta, pot să ți-o prezint pe mama mea?

VIOLETTA: Încântată! Cum a fost călătoria?

MAMA: Epuizantă, dar acum, că am ajuns....

VIOLETTA (*o întrerupe brusc pe mamă*):

Sunny, spune-mi: ce părere ai despre rochia și pantofii mei?

SUNNY: Nu le-ai mai purtat?

VIOLETTA: Du-te de aici! Sunt noi-nouțe!

SUNNY: Ciudat. Aș fi putut jura că te-am mai văzut purtând ambele articole. Mai ai o rochie neagră și niște pantofi la fel!

VIOLETTA: Acești pantofi au un carâmb mai ascuțit, iar argintiul... Știi ceva? Este a 99-a pereche de pantofi din colecția mea de încălțări!

SUNNY: Atunci îți cumpăr eu cea a 100-a pereche!

VIOLETTA: Oh, Sunny, ești atât de bun cu mine.... Știi, nici nu mai știu dacă această haină îmi vine bine...

SUNNY: Atunci este momentul să extindem garderoba!

VIOLETTA: Da, sau voi da pur și simplu de pomană vechea haină. Mama mea organizează un alt mare eveniment peste două săptămâni. Se poate simți din nou importantă, ea, care a fost în umbra tatălui meu toată viața ei.

Tăcere stânjenitoare

MAMA: Sunny, Violetta - ce viață frumoasă aveți! Este mult mai bine decât invers.... Am avut o pereche de pantofi, iar când se udau iarna, de la drumul lung până la școală, nu aveam o pereche de pantofi în care să mă schimb. Erau pantofi - nu cizme. Iar zăpada intra peste tot. Cinci luni de frig la picioare. Iar haina? Subțire, și îmi era atât de frig...

VIOLETTA: Of! Îmi pare rău...

MAMA: Sunteți liberi! Lumea vă aparține! O libertate pe care eu nu am cunoscut-o niciodată!

HAINA: Fast Fashion

PROIECȚIE VIDEO

MUNȚI de HAINE, producție cu un mare consum de apă...

<https://www.n-tv.de/wirtschaft/Fast-Fashion-stapelt-sich-in-der-Wueste-article22955784.html>

9. SCENĂ

Scena: Sunny în pat

COR DE VOCI: *Bel ami (pe melodia Bel ami - Sunnyboy);*

SUNNY: Da, o, da, este frumoasă, și este ușoară, foarte ușoară - zbor!

(Sunny are aripi în vis)

COR DE VOCI: Nu zbura prea sus! *(Râsete sinistre)*

SUNNY: Dar eu nu pot zbura deloc!

COR DE VOCI: Nu? Nu poți?

SUNNY: Nimeni nu poate zbura. Probabil că visez. Da, visez.

COR DE VOCI: Da, visezi, Sunny, și totuși este adevărat! Viața ta - un vis. Sunny, ești o ființă superioară! Nu-i așa că este frumos?

SUNNY: Frumos? Puțin spus, totul este nou, mare și luxos.

COR DE VOCI: Nu-ți place, Sunnyboy?

SUNNY: Dacă îmi place?! Da, oh da. Dar eu - nu-i așa - visam la altceva!? Ajutor! Ajutor! Ajutor! Ajutor! Ajutor! Aripile mele - se rup! Ajutor! Mă prăbușesc!

COR DE VOCI: Trăiești ceea ce mulți visează, dar cei mai mulți nu reușesc! Bravo!

SUNNY: Dar eu am vrut altceva.... Unde este? Ce a fost asta...? A dispărut!

COR DE VOCI: O, sărmanul! Suferă de pierderi de memorie! Amnezie! Amnezie! Amnezie!

SUNNY: Amnistie! Te rog, eliberează-mă! Mântuiește-mă! Scoate-mă din mizeria mea!

COR DE VOCI: Știri: Sunny, care voia să intre în cărțile de istorie ca salvator al lumii, s-a prăbușit vertical în marea colectivității. Acolo, identitatea lui s-a neutralizat, nu, chiar s-a dizolvat.

Sunny se trezește cu transpirații reci.

10. SCENĂ

Sunny și Violetta

În timp ce mănâncă o mâncare la pachet.

VIOLETTA: Dragă, trebuie să stăm de vorbă.

SUNNY: Oh, nu, să nu analizăm din nou relația noastră. Deja facem asta în fiecare seară, până noaptea târziu...

VIOLETTA: Sunt nemulțumită de noi. Nu mă înțelegi.

(Pauză)

Avem nevoie de o bază comună... Și am deja o idee grozavă în acest sens. Vino! Să ne scaldăm spiritul în lumina cosmică a lui Uranus, planeta care înseamnă revoluție și schimbare! În această seară, cu lună plină, cerul este deschis pentru a face acest lucru.

Sunny doar dă din cap!

SUNNY: Ce prostie! Sunt gol și lipsit de sens. Tu nu înțelegi.

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

Jumătate de tonă de deșuri menajere pe cap de locuitor: Potrivit statisticilor oficiale, fiecare locuitor al Uniunii Europene a produs 502 kilograme de deșuri în 2019, cu șapte kilograme mai mult decât cu un an înainte. Austria s-a situat cu mult peste medie, cu 588 de kilograme pe persoană, în timp ce pe primele locuri s-au situat Danemarca, cu 844 de kilograme, și Luxemburg, cu 791 de kilograme. România a avut cele mai mici

cantități din UE, cu 280 de kilograme. Și da, în ultimele decenii a crescut și cantitatea de deșuri reciclate (ceea ce a contribuit la reducerea producției de deșuri în lume). Cu toate acestea, nicio cantitate de reciclare nu poate rezolva complet problema.

11. SCENĂ

Scenă: cearta dintre Violetta și părinții ei

VIOLETTA: Încetați să îmi distrugeți viața!

TATĂL (*total surprins*): Cu ce am mai greșit acum?!

VIOLETTA: E vina ta că Sunny este atât de nefericit.

TATĂL: Nu l-ai supt ca pe o lipitoare?

VIOLETTA: Cum îndrăznești??

TATĂL: Îți bați joc de tot și iei peste picior toate valorile noastre - dar, în același timp, îți place luxul... Sau ce este această nouă modă cu calul?

VIOLETTA: Poți învăța atât de multe de la cai. Ei ne readuc echilibrul existenței.

TATĂL: Ha - da! Pe spinarea cailor se află fericirea pământului... Violetta - maturizează-te odată.

VIOLETTA (*se scufundă în cea mai profundă transă*):

Este vorba de a primi. Este vorba despre rezonanță. Tot ceea ce îmi doresc, primesc de la univers.

(Ridică mâinile spre cer.)

Mama, foarte aranjată, intră în scenă

TATĂL: Fiica ta ține un discurs incendiar despre noile vremuri...

MAMA: A fost întotdeauna destul de spirituală... . Și ne îndreptăm spre o constelație astrologică puternică... conjuncția Jupiter - Venus, mi-a spus astrologul meu (Se întoarce spre VIOLETTA ei.) Dragă, arăți atât de bine când îți aranjezi părul. Și un pic de ruj...

VIOLETTA: Mamă, oprește-te! Nu vedeți - amândoi trăiți doar pentru blestematele voastre de simboluri de statut. Fără sens. Viețile voastre sunt goale. Nu mă înțelegeți și nici nu vreți să mă înțelegeți. În schimb, preferați să mă luați peste picior. Te urăsc. Vă urăsc pe amândoi. - Totul la voi este ipocrizie!

(Fuge afară. Tatăl se scufundă într-un scaun).

MAMA: Cred că amândoi am putea bea ceva tare.

Tatăl dă doar din cap.

TATĂL: Darling, trebuie să ne relaxăm. Hai să luăm avionul și să mergem acum la casa noastră din Bahamas!!

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

În multe părți ale lumii, în ultimii 70 de ani s-a construit mai mult decât în toată istoria de până atunci. De aproximativ 100 de ani se folosesc tot mai multe materiale de construcție care nu mai sunt degradabile, în principal beton, structuri de oțel, aluminiu, sticlă, materiale sintetice și plastic. „Aproximativ 47% din emisiile globale, 49% din consumul global de energie și 50% din extracția de resurse sunt asociate construcțiilor.” „Construcțiile reprezintă o industrie de 10 trilioane de dolari la nivel mondial. Acest lucru echivalează cu aproximativ 1.400 de dolari pe persoană pe an. Asta înseamnă că în 2016, pentru fiecare dintre noi, pentru fiecare persoană de pe Pământ, au fost extrase din Pământ aproximativ 11 tone de material.”

Cum afectează acest lucru clima? Producția de beton necesită un proces de încălzire de aproximativ la 1.200 de grade Celsius. Substanțele chimice utilizate pentru descompunerea metalelor se scufundă în apele subterane și intră astfel în circuitul apei.

Acoperirea suprafeței pământului cu beton distruge habitatul multor specii de animale și plante și reprezintă un dezastru pentru ecosisteme.

12. SCENĂ

Scenă tatăl la psihoterapeut.

Psihoterapeutul tace, tatăl tace, 30 de secunde de tăcere înainte ca tatăl să înceapă să vorbească.

TATĂL: Doctore, poți să-mi răspunzi la o întrebare?

PSIHOTERAPEUT: De obicei, eu pun întrebările aici....

TATĂL: Doctore, care este sensul vieții...?

PSIHOTERAPEUT: Păi, hm... Sunteți sigur că doriți să săpați atât de adânc...? Cu cât sapi mai mult, cu atât mai mult îți vei da seama că există o gaură pe care nimeni nu o poate umple.... Dar care este cauza întrebărilor și problemelor dumneavoastră?

TATĂL: Fiica mea... Mă tratează ca și cum tot ceea ce am făcut vreodată ar fi greșit.

PSIHOTERAPEUT: Hm.

TATĂL: Este atât de agresivă.

PSIHOTERAPEUT: Agresivitatea nu este rea în sine. Contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea unui individ independent.
(pauză destul de lungă)

TATĂL: Totul era atât de diferit când eram de vârsta ei. Eu eram diferit. Mi-am respectat părinții. Tatăl meu a muncit din greu pentru a-mi oferi o educație bună. Întotdeauna spunea: „Poți să ajungi până în vârf!”. Și am ajuns.

PSIHOTERAPEUT: Deci ați îndeplinit pe deplin așteptările părinților dumneavoastră. Dar acestea au coincis cu așteptările dumneavoastră?

TATĂL: Nu asta este întrebarea.

PSIHOTERAPEUT: O, nu...? Poate că, domnule Wolf, vă organizați existența în funcție de așteptările altora...?

TATĂL: Oh - nu este vorba despre mine, ci despre fiica mea. Știți ce mi-a spus înainte de a trânti - încă o dată - ușa și de a

pleca...? „Ticălos fără scrupule. Toți banii din conturile voastre, angajații din mine, credeți că toată această bogăție vă va oferi vreodată un răspuns la întrebarea despre sensul vieții----? „Pentru bani și succes ți-ai vândut sufletul...”

PSIHOTERAPEUT: Cum a fost relația cu fiica dumneavoastră în trecut?

TATĂL (*se uită la fotografia ei pe telefonul mobil*).

A fost îngerul meu... Când s-a născut - îmi amintesc atât de bine - a fost ca și cum timpul s-a oprit în loc. Ca într-o zi de iarnă, când începe să ningă și totul devine treptat liniștit. Ca și cum întreaga lume ar fi absorbită. Ambalată în vată. Nașterea ei a avut această dimensiune suprarealistă pentru mine. Totul era atemporal, fără alte persoane, nici măcar soția mea, care tocmai dăduse naștere acestui miracol - doar ea și cu mine...

PSIHOTERAPEUT: Încercați să cultivați această imagine. Vă va împăca.

TATĂL: Dar în prezent există între noi o distanță mai mare ca niciodată. Și totuși, fac atât de multe pentru ea. (*Râde brusc*) Tânăra nu vrea să trăiască în șanț - vă asigur de asta.

Timpul a expirat. Tatăl se ridică și pleacă, dar își lasă batista pe canapea. Când pleacă, psihoterapeutul se îndreaptă către el și îi înmânează batista.

TATĂL: Va veni și soția mea....

Părăsește camera. P. rămâne și scrie ceva în jurnal.

13. SCENĂ

Scena ofertei de muncă

Apare Sunny. Încet și cu capul plecat.

VILEBICHSKI: Am auzit că sunt probleme...? Conflicte? Nervi întinși la maxim...?
Eu te-am scos din sărăcie, iar tu te confrunți cu primul tău Burn-out la nici treizeci de ani...?

SUNNY: Știi ce m-am întrebat în tot acest timp? De ce ar trebui să vă urmez calea? Cunoașteți o mulțime de tineri ambițioși....

VILEBICHSKI: Pentru că tu, Sunny, ai ceva special. Îmi amintești de mine... S-ar putea ca eu să mă fi înșelat în privința ta...? În acest caz, ar fi pentru prima dată în viața mea când aș fi făcut o

investiție proastă.... Pentru că până acum am avut întotdeauna o mână infailibilă.

SUNNY: Dar eu nu mai pot... funcționa.

VILEBICHSKI: Oh, prostii! Ai o viață absolut formidabilă - datorită mie! Avem un pact pe viață - să nu uiți asta.

SUNNY: Oricum, încerc să mulțumesc pe toată lumea. Dar sunt atât de neliniștit și deprimat.

VILEBICHSKI: Stările depresive sunt pentru învinși.

SUNNY: Este frumos, dar cumva nu mai văd niciun sens în munca mea.

VILEBICHSKI: Îți dau eu un sens. Moștenirea care te așteaptă trebuie să fie suficient de semnificativă. De ce nu te bucuri de viață?

(Răsfoind meniul)

Medalioane de porc cu sos de arpagic.... Așa ceva! Nu mă face să râd. Într-un restaurant de top, nimănui nu-i pasă de asta. Hahaha! Carne de vită Kobe pe pat de mazăre și oglindă de papaya...? Ei bine, Sunny? Ce părere ai...?

SUNNY: Nu prea am poftă de mâncare.

VILEBICHSKI: Dar asta este o greșală! Mâncarea este bună pentru nervi! Sper că nu ai devenit vegetarian? Sau chiar frutarian? Poți savura carne cu conștiința împăcată, pentru că animalele o duc bine! Marcajele de calitate confirmă faptul că acestea sunt crescute într-un mod adecvat speciilor! Și ca antreu.... hmmm... Un ficat de gâscă de calitate. Păsările de curte nu sunt de fapt carne. O - uite, Sunny, ce au acolo - aripioare de rechin. Nici peștele nu este carne... Ooo! Creier de maimuță! Ai mâncat vreodată așa ceva?

Animalele și întrebările lor muștrătoare

PORCUL: De ce ne țineți în spatele grătilor în timpul nașterii și nu le lăsați să facem deloc mișcare? O faceți știind că aş putea zdrobi unul dintre godacii mei dragi. Dacă mi-ați lăsa suficient spațiu, nu s-ar întâmpla așa ceva. De ce ne țineți pe podele de beton fără paie?

- VACA: Ne-ați crescut ca să vă putem da 60 de miliarde de litri de lapte pe zi. Dar putem face asta doar pentru 4 sau 5 ani. Iar speranța noastră naturală de viață este de trei ori mai mare; iar apoi ne înghesuiți în camioane în drum spre moarte, ceea ce simțim tot drumul - și apoi ...
- PUIȘORUL: De ce ne tăiați ciocurile și tocați puii masculi? Credeți că nu avem sentimente?
- ELEFANTUL: De ce ne împușcați pentru a ne extrage colții?
- MĂNZUL: De ce m-ați despărțit de mama mea cu un pistol cu electroșocuri? Ați face asta copiilor voștri?
- HOMARUL: De ce trebuie să mor în apă clocotită?
- GĂSCA: De ce mă îngrășați atât de mult încât ficatul meu se umflă de 10 ori mai mult decât dimensiunea sa naturală și îl vindeți ca pe o delicată numită „foie gras”?
- MAIMUȚA: De ce îmi tăiați capul și îmi mâncați creierii când sunt încă în viață?
- TIGRUL: De ce ne puneți aceste capcane și ne provocați dureri nesfârșite?
- RECHIN: În medie, omorâm în jur de 6 oameni pe an. Iar voi ucideți aproximativ 6 milioane de exemplare din specia noastră – tot pe an!
- COR: Voi sunteți stăpânii lumii. De ce ne torturați și ne chinuiți, de ce ne luați copiii, de ce ne tratați cu atâta brutalitate, de ce nu vă pasă? (poate fi repetat de toți în mod individual)
- VILEBICHSKI: Bine. Poți comanda dovlecei la aburi. Deci. Acum să trecem la afaceri. Alaska. Nimic altceva decât zăpadă, liniște și soare. Asta ar putea fi o schimbare plăcută...? Fără animozități familiale, accentul este pus în întregime pe muncă... Așadar... Ascultă: Epoca combustibililor fosili nu s-a terminat încă! Încă putem face profituri mari și pe acest segment! Vom stoarce toate rezervele de petrol care zac încă adormite undeva în adâncurile pământului, până la ultima picătură!

SUNNY: Și unde?

VILEBICHSKI: Există un parc național, o „zonă de protecție naturală”, în nordul Alaskăi, iar eu mă lupt de zeci de ani pentru a obține o derogare. ÎN SFÂRȘIT - cu SUCCES!!!

Îi pune sub nas un document prin care i se conferă permisiunea de a extrage petrol!

VILEBICHSKI: Sunny, bucură-te!!!

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

„Ah, este un lucru interesant - era să uit - dacă ne raportăm la masa vertebratelor, care este raportul dintre cele care trăiesc în libertate și cele care trăiesc domesticite de oameni? 97 - 3%! Dacă adunăm masa tuturor vertebratelor care trăiesc pe uscat, animalele domestice, adică animalele de fermă, vacile, caii, etc., aceasta atinge deja o cotă de 97%. Acest lucru înseamnă că doar câteva specii reprezintă 97% din masă, în timp ce numărul mult mai mare și mai divers de specii a fost redus la 3%. Și tot mai multe specii dispar în fiecare zi”

14. SCENĂ

Scena Sunny și Violetta

Violetta este foarte încântată deoarece a petrecut săptămâni întregi lucrând la o formulă îmbunătățită pentru spray-ul ei anti-vampir, care oferă în prezent o eficiență sporită.

VIOLETTA: Sunny, imaginează-ți, de săptămâni întregi experimentez tot felul de elixire și, în cele din urmă, am găsit formula ultimativă: sucul de vâsc plus uleiul de chimen plus pietrele frecate. Funcționează ca BOMBELE! *Pulverizează în jur, amândoi au o criză de tuse și le lăcrimează ochii.*

VIOLETTA: O o o o, asta chiar a fost un pic prea bine intenționat....

SUNNY: *După o pauză:* Vilebichski mă trimite în Alaska.

VIOLETTA: Poftim? Știi că urăsc iarna și frigul!

SUNNY: Iar te gândești numai la tine! Nu vreau să merg acolo, dar nu am de ales!

VIOLETTA: Aș putea să scriu și eu pe blog de acolo....

SUNNY: Dar cred că ar fi mai bine să merg singur.

VIOLETTA: Și vrei rămân cu părinții mei încuiați????

SUNNY: Vei fi bine, Violetta!

VIOLETTA (*respiră adânc și închide ochii; vorbește pentru ea*): Nu mă enervez, nu, Nu mă enervez... A - greșit. Creierul nu înțelege nu... Deci. Sunt foarte calmă, foarte calmă, foarte calmă, foarte calmă

SUNNY: Oh, Violetta, și mie îmi pare rău!

VIOLETTA: Fie ca tu să te redescoperi, Sunny.

SUNNY: Da, așa voi face.

Sunny o îmbrățișează pe Violetta, niciunul nu știe ce se va întâmpla cu el...

PROFESORUL CLEVER-CLEVER:

În adâncul psihicului nostru, suntem încă oameni din epoca de piatră. Cunoașteți magia multor jocuri pe calculator: retragere și atac. Funcționează mai ales cu copiii, deoarece face apel la instinctele primare. Astfel, suntem polarizați genetic pentru a reacționa la pericol: Furtuni, căderi de pietre, tigrul din spatele tufișurilor. Cu toate acestea, creierul nostru are dificultăți în a recunoaște pericolele care se manifestă lent și invizibil.

Așadar, problema este creierul uman. Pur și simplu nu poate înțelege pericolul schimbărilor climatice și nu poate reacționa în mod adecvat la acesta. Și cu cât ne îndepărtăm mai mult de natură și de un mod de viață natural, cu atât mai dificil devine.

15. SCENĂ

Alaska - Proiecție de lumină, zăpadă și aurora boreală.

Nanja cântă un cântec și lucrează o blană.

NANJA: Sus pe coasta de nord. Caribu dau naștere la 40.000 de pui an de an - chiar acolo, în dreptul zonei unde vor să foreze! Acum este din nou momentul acela! Sunt animale foarte sensibile și nobile. Dacă zăcămintele ar fi exploatate, caribu nu ar mai putea trăi aici.

SUNNY: De ce nu?

NANJA: Pentru că am observat acest lucru în alte zone... Aceste animale ocolesc conductele de petrol pe o distanță de 40 de kilometri. Sunt confuze. Iar tribul meu nu mai putea să vâneze....

SUNNY: Este un lucru îngrozitor....

NANJA: De când mă știu, tribul meu Matoo a luptat pentru a-și conserva modul de viață original. Suntem 8.000 de oameni și ne luptăm cu cel mai puternic guvern din lume pentru a păstra petrolul în pământ, în rezervația naturală unde animalele noastre sacre își au locurile de reproducere.... Dar mentalitatea occidentală vrea să facă bani din orice se poate....

SUNNY: Dar progresul are și părțile lui bune, nu crezi? Adică, progresul a făcut viața mai ușoară și chiar mai lungă pentru oamenii din întreaga lume.

NANJA (*iși întoarce capul*): Tatăl meu provenea din așa-zisa civilizație. De undeva din Europa - Irlanda, cred. Gândea ca tine. Dar el nu cunoștea necesitățile de supraviețuire din această zonă. S-a înecat în timp ce pescuia. După aceea, mama mea a plecat la Milwaukee. A lucrat ca chelneriță într-o cafenea de noapte pentru șoferii de camion. Am fost să o văd o dată. (Pauză) A fost o greșeală.

SUNNY (*După o pauză*): Ești fericită - adică cu această viață atât de modestă - în nord? În frig?

NANJA: De fiecare dată când mă întorc aici, după întâlnirile și discuțiile cu alte ONG-uri și reprezentanți guvernamentali, știu ce este cu adevărat VALOROS... Habitatul nostru. Și voi face tot ce pot pentru a-l conserva.

SUNNY: Trăiești visul pe care l-am avut și eu cândva....

NANJA: Ce vrei să spui?

SUNNY: Oh - nimic, nimic, nimic. A fost doar ceva ce am spus. *După o pauză.* Aș vrea să ne revedem.

NANJA: Și eu.

(Nanja iese de pe scenă)

SUNNY: Când m-am uitat în ochii ei, a fost de ca și cum filmul propriei mele vieți se derula în fața mea. A fost atât de ciudat... Mă întreb dacă și ea a simțit la fel...? Mă simt atât de agitat. Zguduit în interior.
(După o pauză)
M-am transformat într-o marionetă patetică! Urăsc minciuna în care trăiesc. Îmi urăsc dependența. O urăsc pe Vilebichski. Promisiunea ei a fost ca un blestem. Trebuie să pun capăt acestei situații! Trebuie să o fac! O sun chiar acum! Cum aș putea să o spun? „Vilebichski, s-a terminat...” Nu. este prea teatral. „Vilebichski, eliberează-mă din pactul nostru.” Dar ea nu ar face asta... Ah. *Sună telefonul Ah.... Sunny nu răspunde.* Este Vilebichski. *Telefonul sună din nou după câteva secunde. Vrea să îl arunce cu furie, dar apoi se calmează revine și răspunde cu un ton prietenos impus cu greutate:* - Da?

VILEBICHSKI: Sunny, ascultă! În această seară, ajutoare masive aterizează pe coastă. Cu aceste instrumente folosite pentru a declanșa cutremure, pot fi estimate depozitele de petrol de pe coasta de nord. Nu-i așa că este grozav?

SUNNY: Da - dar în zonă...

VILEBICHSKI: Deci - totul este discutat! Operațiunea va avea loc la noapte! Trebuie să fie secretă! Ai înțeles? Discreție maximă.

SUNNY: Dar în rezervația naturală este sezonul de reproducție a...

VILEBICHSKI: Bine. Deci mâine la ora 2 dimineața. După aceea, aștept un raport imediat.

În seara următoare. Nanja și Sunny se întâlnesc din nou. Ea îi povestește despre plantele medicinale ale Gwich'in. Se lasă seara

NANJA: Bunica mea știe atâtea povești și pentru fiecare boală are un remediu - mai ales ierburi.

Scena se schimbă, fata stă pe un scăunel mic, bunicul și bunica pe o bancă.

NANJA: Peștele pe care l-ai prins, bunicule, este foarte mare, ești foarte puternic.

BUNICUL: Da. Când frunzele se vor înroși, Siskra mă va chema. *(Tăcere)*
Voi pleca.

NANJA *(plângând)*: Ce mă voi face fără tine?

BUNICUL: Aceasta este o întrebare pe care nu trebuie să o pui niciodată.
(pauză)

Veți face mult bine. Vei lupta! Vei preda! Îți vei lăsa amprenta pe pământ.

(din nou liniște)

NANJA *(se chinuie să își găsească cuvintele)*:

Unde te voi putea găsi?

BUNICUL: *(zâmbește)*:

În vânt, în nori, în prima floare a unui copac. În ochii unui caribu. Mă vei recunoaște.

NANJA *(în liniște)*:

De unde știi asta?

BUNICUL:

Noi știm aceste lucruri. Există oameni care au aceste intuiții. Toți Matoos au așa ceva. Nu când sunt tineri, la vârsta ta. Dar mai târziu, cu cât corpul îmbătrânește mai tare, cu atât mai mult vedem cu ochiul nostru interior.... Venim din pământ și ne întoarcem la el.

NANJA:

Nu ți-e frică de Siskra?

BUNICUL:

Este spiritul vieții, spiritul invizibilului, spiritul strămoșilor noștri. Siskra cântărește fiecare suflet la sfârșitul vieții sale.

Scena se schimbă înapoi la fata care vorbește cu Sunny.

SUNNY:

Ce a vrut să spună bunicul tău prin „cântăreția fiecărui suflet”?

NANJA:

Judecând dacă ai făcut mai mult bine decât rău.

SUNNY:

Cine judecă asta?

NANJA:

Siskra.

(Pauză, fata încearcă să găsească cuvintele potrivite)

Spiritul tuturor lucrurilor.

SUNNY:

Și cum crezi că te va judeca pe tine?

NANJA:

Știi care este motto-ul meu în viață? ... Dacă faci ceva și o faci din inimă, dragoste și convingere, atunci este corect. Rămân fidelă acestui principiu. De aceea nu mi-e frică de Siskra. Dar tu, Sunny? Cum te-ar judeca Siskra?

SUNNY:

Nanja.... Dragă Nanja.... Este Siskra și milostiv....?

Scena următoare:

16. SCENĂ

Operațiunea de noapte pe coasta de nord: navele acostează.

VILEBICHSKI: Sunny! Navele acostează în jumătate de oră! Asigură-te că nimeni nu află de asta.

SUNNY: Nu vreau să o fac.

VILEBICHSKI: Încetezi totuși cu faza ta de negare?

SUNNY: Aceasta va fi ultima mea implicare în această chestiune.

*Apoi, doar proiecție - cum mașinile zgomotoase creează cutremure și caribu fug cu toții țipând.
Cum organizează Sunny activitățile și alte demersuri similare.*

În dimineața următoare:

NANJA (*emoționată, vine în fugă pe scenă*):

Sunny, ai simțit și tu? Cutremurul din seara asta? De mai multe ori? Turmele noastre de caribu au fost împrăștiate în cele patru vânturi! Pesemne că s-au îndepărtat mulți kilometri - și tocmai acum!

SUNNY: Nanja, calmează-te. Se vor întoarce cu siguranță.

Dintr-o dată se aude de la radio:

ȘTIRI: *Tocmai ne-a parvenit o veste de la centrul seismic că nu a avut loc niciun cutremur noaptea trecută. Mai degrabă, cutremurele de pământ au fost provocate de echipamente create de om. Recent, guvernul a deschis ultima rezervație naturală din Alaska pentru exploatarea minieră, lucru împotriva căruia triburile indigene au luptat timp de decenii. (.....)*

SUNNY: Nanja - Îmi pare nespus de rău, nu am avut curajul să-ți spun mai devreme: sunt implicat. Eu am coordonat operațiunea de noaptea trecută. Mi-e atât de rușine. Nu exista altă cale. Dar acum a ieșit la iveală - nu am putut să nu îți spun.

NANJA: *După o pauză.* Sunny, noi, Matoos, avem o vorbă: în interiorul nostru se confruntă lupii. Și știi care dintre ei câștigă...? (*Pauză*) Întotdeauna cel pe care îl hrănești. Nu știi, Sunny, pe care l-ai hrănit. Nu cred că a fost cel care te-a condus spre o viață bună.

SUNNY: Dar eu te iubesc. Și dragostea ta a fost cea care mi-a dat cunoașterea. Mi-a dat curaj să las vechiul în urmă. ...

NANJA: Evident, dragostea nu a fost suficient de puternică. Sunny, m-ai mințit. Nu mi-ai spus ADEVĂRUL.

17. SCENĂ

Sunny intră furtunos în casa lui Vilebichski. Este foarte supărat. Servitorul încearcă să îl oprească cumva. Dar fără succes.

SERVITOR: Sunny! Tu - aici? Credeam că ești departe?

SUNNY (*gâfâie supărat*): VILEBICHSKI! Unde este? Unde pot găsi întruparea diavolului care mi-a distrus viața?

SERVITOR: Este la masaj. Nu dorește să fie deranjată.

Sunny încearcă să intre peste tot, iar servitorul încearcă să-l oprească.

SERVITOR: Nu ai voie să intri!

Vilebichki din culise

VILEBICHSKI: Ce este zgomotul ăsta? Ce este cu zgomotul ăsta asurzitor???? Servitorule, creatură incompetentă, scapă-mă de acest zgomote!

Intră în cadru și este la fel de uimită când îl vede pe Sunny.

VILEBICHSKI: Sunny! Cum îndrăznești să dai buzna aici???? Nu ar trebui să coordonezi forajele de testare?

SUNNY (*Rupe pactul*): S-a terminat!

VILEBICHSKI: Cum adică s-a terminat?

SUNNY: *După o pauză*: Vilebichski, îmi dai fiori. *Pleacă. Servitorul îl urmează.*

VILEBICHSKI: Și cum stau acum?

18. SCENĂ

Scrisoare de la SUNNY către NANJA

Scena scrisorii: Nanja primește o scrisoare de la Sunny.

NANJA: O scrisoare de la Sunny... Ar trebui uitat acest episod de scurtă fericire.
(vrea să arunce scrisoarea către foc).

BUNICA: A fost un băiat simpatic, Nanja. Citește scrisoarea și apoi o poți distruge.

Nanja citește în sfârșit scrisoarea de dragoste a lui Sunny - vocea lui Sunny o citește.

Scena scrisorii:

Nanja! Draga mea!

Nu pot să știu dacă citești aceste rânduri sau dacă îmi mototolești cu furie scrisoarea sau poate ai aruncat-o deja în foc fără să o citești.

Sper că ai citit-o până aici și că vei continua să o citești și mai departe.

Îngerul meu:

Când te-am părăsit și am zburat înapoi, s-a întâmplat ceva: culoarea a dispărut. Totul părea să fie în nuanțe de gri. Mi-am pierdut pofta de viață, iar când mă gândesc la tine, un dor adânc îmi umple sufletul.

Îmi dau seama cât de mult te-am dezamăgit și te-am rănit. Nu am fost sincer cu tine - nu am fost pentru că nu am fost sincer cu mine însumi. Nu am putut să îți spun de ce venisem în Alaska, pentru că îmi era nespuse de rușine.

Unde vreau să ajung, draga mea?

Acest lucru nu-mi poate scuza lipsa de onestitate. Înțeleg că nu vrei să mai ai nimic de-a face cu mine. Dar dă-mi voie să îți spun că în sfârșit vreau să scap de acest Sunny care face tot ce vor alții să facă - din lașitate? De FRICĂ? - că în sfârșit am scăpat de acest SUNNY. Nu-mi pasă ce se va întâmpla în continuare. Sunt pregătit să mă lipsesc de orice, chiar dacă asta înseamnă ruinarea mea financiară pentru totdeauna. Există un singur lucru la care nu voi renunța, Nanja: tu. Te iubesc mai mult decât viața mea....

SUNNY

NANJA: Ce să fac, bunico?

BUNICA: Poate că întrebarea nu mai este necesară...

Apoi apare Sunny. Se uită unul la celălalt fără cuvinte pentru o lungă perioadă de timp. Apoi se îmbrățișează.

SUNNY: Dacă mă mai poți iubi acum, Nanja, atunci voi salva lumea alături de tine.

NANJA: Toată lumea? Ai dorințe foarte modeste.

SUNNY: De unde să începem?

NANJA: Da, de unde să începem?

SUNNY: Cel mai bine ar fi să începem să visăm, nu?

Brusc, Vilebichski apare pe scenă. Nanja și Sunny

VILEBICHSKI: Sunny! Sunny!

SUNNY: O, nu, acum diavolul este din nou aici....!

VILEBICHSKI: Sunny, știi că amândoi suntem suficient de inteligenți pentru a ști că nu există basme.

SUNNY: Ce încerci să-mi spui?

VILEBICHSKI: De obicei, despoții mor ca despoți.

SUNNY: Da - dacă spui tu....

VILEBICHSKI: Dar nu voi muri paranoică și singură, am decis.

SUNNY: Și ce înseamnă asta?

VILEBICHSKI: Că am decis să îți las moștenirea mea chiar în timpul vieții. Fă cu ea ceea ce consideri TU potrivit.

SUNNY: Dar...

VILEBICHSKI: Acceptă și spune da înainte să mă răzgândesc....

SUNNY: Și care sunt condițiile...?

VILEBICHSKI: La un moment dat trebuie să înveți să renunți la control...

SUNNY: Deci acum am rămas fără cuvinte...

VILEBICHSKI: Salvează natura, Sunny, dacă îți este atât de dragă... S-ar putea să nu mai fi rămas prea mult din ea --- dar poate te ajută și servitorul care vine dintr-un sat indian unde sunt valuri de căldură de 50 sau 60 de grade... Acum, hai să terminăm cu aceste prostii. Dați-i drumul, voi doi, mișcați-vă! Mult noroc!!!

Scena finală

Omul de știință:

Muntele Monteverde se învecinează cu marea. Broasca aurie trăia la o altitudine de aproximativ 1.500 de metri peste nivelul mării, pe solul pădurilor umede și cețoase. În 1976, El Nino a fost un eveniment atât de important, un factor de schimbare climatică, încât temperatura la suprafața mării în Pacificul central-vestic a crescut brusc, iar în anii următori regiunea Monteverde a devenit mai uscată – numărul de zile cu ceață s-a redus. Schimbarea a fost foarte subtilă și a împins linia norilor în sus, mult deasupra pădurii. Acest aspect a generat o criză la nivelul întregului ecosistem al masivului montan. Pielea delicată a broaștei aurii a devenit vulnerabilă la lumina soarelui și la condițiile mai uscate. Am publicat acest studiu în 1999. La acea vreme, frumoasa broască aurie dispăruse de un deceniu.

NANJA:

Schimbările climatice. Consumul de resurse. Am intervenit profund în procesele naturale și le-am modificat. Dacă dorim să ne bucurăm de un viitor, trebuie să acționăm. Cu toții. IMEDIAT. De ce avem nevoie? Avem nevoie de toate aceste lumini? Să optăm pentru un minim. IMEDIAT.

(Tehnicienii reduc intensitatea tuturor reflectoarelor, mai puțin a unuia)

Mulțumesc!

Legenda spune că broasca aurie trăiește departe, în munții mistici de pe cealaltă parte a lumii. Doar o dată la 100 de ani o

persoană poate vedea legendara broască în toată strălucirea impresionantă și frumusețea sa unică, după ce trece de încercări dificile și după căutări efectuate cu răbdare. Și broasca le oferă celor care o văd cel mai prețios dar: fericirea. Cineva se teme de fericire, altcineva considera că fericirea era prea dureroasă, iar ceilalți nu o puteau recunoaște - așa că a dispărut. Broasca aurie a fost identificată științific pentru prima dată în 1966. Iar specia a dispărut în anul 1989, datorită schimbărilor climatice provocate de om. Să renunțăm la calea noastră periculoasă. Sacrificiul broaștei aurii nu ar trebui să fie în zadar.

Final

Ideea: Sylvia Rotter

Autori: Sylvia Rotter, Magdalena Bruckmüller-Schindler (Schule für das Leben)
Concept și design grafic: Barbara Theis

Corectură: Andreea Drăgușanu (Teatrul de Copii din Teatrul de Copii din Viena); Sibylle C. Gaier, Anna-Carolina Habsburg
Toate documentele enumerate în ghid pot fi descărcate de pe site-ul nostru, refeproject.eu.

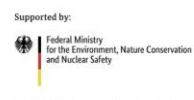
Urmăriți-ne pe rețelele de socializare: facebook.com/refeproject,
instagram.com/refeproject

Proiectul face parte din Inițiativa Climatică Europeană (EUKI). EUKI este un instrument de finanțare al Ministerului Federal German pentru Afaceri Economice și Acțiune Climatică (BMWK). Concursul de proiecte EUKI este implementat de Societatea Germană pentru Cooperare Internațională (GIZ) GmbH. Obiectivul general al EUKI este de a promova cooperarea în cadrul Uniunii Europene (UE) pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră.

www.euki.de

Conținutul ghidului este responsabilitatea exclusivă a autorilor și nu reflectă opinia Ministerului Federal German pentru Afaceri Economice și Acțiune Climatică.

refeproject.eu

based on a decision of the German Bundestag

